

Halvhundrede

Norske fjeldmelodier

harmoniserede for Mandsstemmer

af

Ludv. M. Lindeman.

Udgivne af det Norske Selskab.

Kristiania 1862.

Forlagt og trykt af W. E. Fabritius.

A n m æ r k n i n g e r.

Da det maa ansees for en ubetinget Forbring til en Udgiver af Folkemelodier at levere disse med Trostaa uden al Besærmachen, ¹⁾ og da denne Forbring steds har været min Rettesnor, saa gjentager jeg her, hvad jeg har ladet Forlæggeren af min større Samling af Hjemmelodier, Hr. Malling, anmærke paa det midlertidige Omflag, der efter Skik og Brug for Typetryk er forsynet med Aarstal, at „Melodierne leveres uden Tillem্পninger saaledes, som de ere optegnede fra Folkemunden,“ hvilket enhver ubildet Læser vil kunne forståa og skjønne er antydet uden Hensyn til, om Melodierne er optegnede af mig selv eller af en Anden; thi som Hr. Organist Berggreen meget rigtigt siger, beror Folkemelodiernes Værdighed paa den Trostaa, hvormed de ere opfattede og gjengivne efter Folkemunden. ²⁾

Det er nu over 20 Aar siden jeg udgav min første Samling af Hjemmelodier for Pianoforte, for en stor Del optegnede af mig selv, for nogen lignende Samling endnu var bragt for Dagen. Jeg skaffede dengang Hr. Berggreen, hvis Navn var mig ubekendt, en ikke saa liden Tilvæxt til hans fra norske Venner istandbragte Samling af norske Melodier. Senere, efterat have optegnet og samlet Melodier i Hundredevis, begyndte jeg Udgivelsen af min endnu ikke paa langt nær afsluttede større Samling, i hvilken de tidligere udgivne Melodier lidt efter lidt ere optagne og for Afleveringens Skyld fordeelte i de forskellige Hefter. Nu har jeg skaffet Hr. Berggreen en saa rig Kilde til den nye Udgave af hans Samling, at jeg „for den historiske Nojagtigheds Skyld“ nævner af ham som hans „ærede Medbejler til den norske Sangmuses Indest.“

Da Kjærligheden til den norske Folkemelodi er en Afsæt fra mine Fædre og Folkemelodien selv har tonet for mig fra Buggen af baade i Spil og Sang, saa maa det findes naturligt, at jeg især ved den Dymuntring og hederlige Understøttelse, som Storstyngnet har ydet mig til at samle, harmonisere og udgive de norske Folkemelodier, ikke alene fremdeles elsker disse melodiske Skatte, men ogsaa søger med al Omhu at værne om dem, med største Underlighed harmoniserer dem, og i Kunstens Dragt søger at belyse dem, bringe deres dybe Indhold for Dagen, og bane dem Vej til fornyet Indgang blandt Folket, eller som en Ven af mig udtrykker sig, at jeg banker paa Hjeldevæggen for at fremlede Dronningen, Hjemmelodien, den skønne Biv i Gaard: Hun er vel værd at klædes i Sobel og Maar.

Skjøndt Melodierne i mine Samlinger og saaledes ogsaa i denne, som det Norske Selskab har hædret mig med at udgive, leveres uden Klassifikation eller Ordning med Hensyn til Tid og Oprindelse, altsaa uden historisk Maal, saa har jeg dog troet at burde ledsage disse Melodier med enkelte Vink med Hensyn

til Meddelelsen fra hvem og hvor, for at kunne berigtige enkelte Unøjagtigheder, som ere komne for Dagen, uagtet det maa ansees for uvasentligt enten Meddelelsen, Forsyngeren hedder Per eller Paal, naar kun Melodien kan erkjendes for korrekt og fra Folkemunden; thi Folkemelodierne ere et commune bonum, en Følge-Ejendom, som Enhver har Lov til at benytte uden anden Forpligtelse, end f. Ex. at nævne det for norsk som er norsk, og det for dansk som er dansk. I denne Anledning maa jeg bemærke, at Hr. Berggreen for den historiske Nojagtigheds Skyld ikke alene har for sin egen Samling anført sine Kilder til de meddelte Melodier, men ogsaa med megen Naivitet, for at bestyrke sit eget Udsagn, søgt at hjælpe mig med lignende Anførsel, fordi jeg endnu ikke har ledsaget mine Samlinger med en saadan, hvorefter det let kunde blive upaaagtet, at hans Samling, der sædvanligt har min til sin Kilde, selv er bleven en Kilde for enkelte af mine Melodier.

Er end Melodierne for sig sælleds Ejendom, saa er derimod den harmoniske Behandling af dem Harmonistens private Ejendom, der maa respekteres som saadan, og som ingen Anden uden erhvervet Ret eller i Tilfælde med Angivelse derom, kan benytte enten uforandret eller med Endringer og Arrangement, uden at gjøre sig Skyld i Vogtyveri og Brammen med laante Hjedre, hvorpaa vi hertilands ikke mangler Eksempler.

Hvad en rigtig og karakteristisk Harmonisering angaar, da maa det indrømmes, at dertil hører som nødvendig Forudsætning fortroligt Kjendskab med Gjenstanden og Herredømme over det harmoniske Felt. Men naar Hr. Berggreen (se danske Folkesange Side IX) paastraar, at Studiet af Folkemelodierne skænker Musikeren et Udbytte af Erfaringer i harmonisk Henseende, der neppe i saa rigeligt Maal kunne findes paa anden Vej, da skulder han Bevist herfor. Vel fremkommer han Side X med en Opdagelse, et „mærkværdigt Tonefald“ mest i „de nordiske Folkemelodier“ med Skalaens Terts foran Slutnings-tonen eller Grundtonen. Dette anseer han for en aldeles ejendommelig Slutningsmaade, der forlanger en ligesaa særegen Harmonisering da man ellers efter hans For- mening ofte maatte savne en Hovedkadens. Men hverken er 1) den nævnte melodiske Slutning i og for sig noget usædvanligt, da den findes næsten hos enhver moderne Komponist, men ogsaa hos andre og ældre; 2) den anførte særegne Harmonisering er en meget almindelig moderne Vending hos nyere Komponister, men findes ogsaa hos ældre; den forekommer endogsaa saavel i den ældre franske som nyere danske Udgave af Cramers Klaver-skole, se No. 2; og 3) kan en Melodi med saadant Tonefald uden den moderne Harmonisering ganske naturligt erholde den nødvendige Hovedkadens, naar denne kun faar Lov til at indtræde paa den melodiske Plads. Af alle de af Hr. Berggreen paaopgegede Eksempler findes ikke eet der gjør den særegne Harmonisering nødvendig for at erholde en Hovedkadens. I Buserd-Visa No. 36

¹⁾ Derimod har Hr. Berggreen ofte forset sig, hvilket af det følgende vil ses.

²⁾ Danske Folkesange S. X.

har jeg f. Ex. i 12te og 16de Takt harmoniseret det nævnte Tonefald med sædvanlig Hovedkadens; og i 10de og 14de Takt den samme melodiske Vending med den moderne Afford-Følge for Afvekslingens Skyld. Sammenlign hermed ogsaa Begyndelsen af 1ste, 2den og 3die Takt med Begyndelsen af 5te, 6te og 7de Takt.

Det er nemlig klart, at hvad enten f. Eks. Melodien No. 14 i h Mol ender med eis, h, h eller med eis, d, h d. e. med foranlægt Grundtone h eller med dennes Tertis d, saa kan Harmoniseringen forblive uforandret. Men harmoniseres eis ikke med Dominant-Afforden til Hovedkadens, saa maa Kadensen seges opnaaet paa usædvanlig Maade eller ogsaa ubeblive, hvilket altsaa ikke kan tilstrives Melodiens, men Harmonistens Løner. Eksempler herpaa kan Enhver finde saavel i min ældste Samling af Hjelmedelodier som i mine øvrige Samlinger.

Da jeg med Udgivelsen af min større Samling af Hjelmedelodier forhaabentlig om fornødiges vil finde passende Anledning til fuldstændigere at belyse løse og skæve Paastande, saa vil jeg nu gaa over til Melodierne selv.

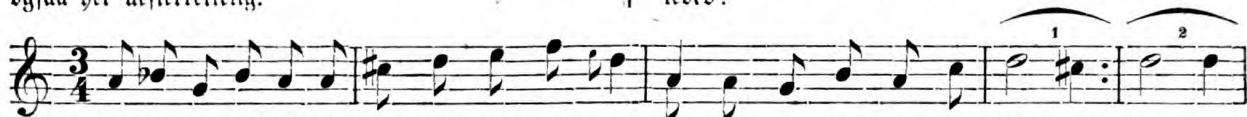
Med Hensyn til Viserne bemærkes, at disse findes fuldstændige i de bekjendte Samlinger af Landstad, J. Moe, S. Bugge og P. Syv, hvortil altsaa henvises. De enkelte Vers, som her ere underlagte Melodierne, ere velvilligen gennemgaaede og reviderede af Hr. Ivar Aasen.

No. 1. Harpa. Optegnet paa min Reise i Valdres 1848. Sunget for mig af Marit Larsdatter Leiro, en Mil Nord for Stiftet Frydenlund i Aurdal.

No. 2. Sigurd og Trollbrudi. Melodien staar hos P. D. Klüwer, Norste Mindesmærker Pag. 138, optegnet efter en Hallingdøls Sang saaledes:

Adagio.

saa mangle en bestemt Taktform." Det er dog besynderligt hvor blind endog en musikalsk Mand kan være. Kjæmpevisen har det frie deklamatoriske Føredrag, men Psalmefangen den ensartede fremadstridende Gang uanset de hyppigt ledsagende Siraeter. Taktformen er tilsyneladende ubestemt, fordi den ensartede Fremstridning følger de uregelmæssige Psalmers dels jam-bisse og dels daktyske Versemaal, saa at Takten alt-saa bestandig er 2delt eller udvidet 2delt. Men saa snart et Vers har regelmæssigt Versemaal, saa frem-træder ogsaa Melodien regelmæssig. Jeg har derfor anført Takten baade i sin Almindelighed og ved de særegne Udvidninger, og tillige anmærket, at Udvid-ningen af Takten sædvanligt retter sig efter det ud-videbe Versemaal. Se min større Samling af Hjelms-melodier No. 47. Hr. B.s Bemærkning er altsaa ogsaa her ufejlrettelig.

Stusse Sondaasaf-tein ein-gang for me va Væit va da hei-mo Væ = va
Ty-tin-gen va giol, at Eko-gen strauk e sta Næ-ver Skruk-ka tof til Næ = va

knaft æ Rom-min va aat ulv-hus Da-len trang For æ by-dia hoi = re naagaa der som saang

maa = le tyf = tes mæ da æ Kien-tes ve, aft paa det = te Vaut e gie = va.

Efter al Sandsynlighed har denne Melodi op-rindelig været en gudbrandsdalsk Springdands ikke alene fordi den har Springar-Takten, der bestandig betegnes 2delt, ligesom Hallingen uden Undtagelse er og, efter sin Natur maa være 2delt, almindelig beteg-net med $\frac{2}{4}$, men ogsaa undertiden med $\frac{6}{8}$ istedetfor med $\frac{2}{4}$ med Trioler; men ogsaa fordi denne Melodies Motiv gjenfindes i flere Springdands fra samme Egn, og endelig fordi den sædvanlig synges i Sprin-garens Tempo.

*) Hr. B., der har udfundet, at Hallingen ogsaa kan være 2delt, og støtter sin Paastand 1) til en Halling meddelt ham af Rektor Drn. noteret i $\frac{3}{8}$ istedetfor i $\frac{6}{8}$ eller $\frac{2}{4}$ med Trioler. Se B. norske Folkesange No. 120; og 2) til en Springdands, som en ubekendt Person feilagtigen har meddelt ham som en Halling Sammensteds No. 123. 3) min Faders Haandskrift for omtrent 60 Aar siden er denne optegnet som Springdands, formentlig fra Surendalen, hans Fødebygd; og endelig 3) til en aabenbar Trofteil i min Samling No. 285 og 286, hvor Hallingen No. 285 er betitlet Springdands og Springdansen No. 286 er betitlet Halling. Hr. B.s Ubesjendtskab til vor Folkemusik maa undskyldes hans ubelagte Bearbejdelse. Dog fortaar jeg ikke, hvorledes han kan som norsk Nationaldands op-digte med Groeslatter, der før sin sciende og raske Gang bertillands blev kaldt Feier, den gang de før en 30 Aar siden var i Mode baade her og i Danmark; og en Vals med Feier i Kristiania kaldet Trondhjæmmeren og i Trond-hjem kaldet Bergensereren og i Bergen Kristianisereren; thi saadanne Kompositioner fra Byerne mangler jo aldeles det folkelige Præg.

No. 3. Frierasen. Melodien er meget bekjendt, men synges ofte med flere større eller mindre uvarsent-lige Forandringer. Gjengivelsen her er efter afdøde Kantor P. Røverud. Ordene ere af afdøde Kirkesan-ger Hans Allum.

No. 4. Bonden og Reven. Melodien er mig foresunget af Kroken Henr. Schjelderup.

No. 5. Gjenta ved Brunden. Melodien er mig foresunget af Sigrid Thoresdatter Rumbel i Hardanger.

No. 6. Skogmotet. Melodien er almindelig be-kjendt, men synges undertiden med enkelte Forandrin-ger. Den leveres her efter min Faders Haandskrift. Varianten i min Samling for Pianoferre er ogsaa efter en Haandskrift af min Fader. Hos Vaberde (Mr. de) Essai sur la Musique ancienne et moderne 1780, 2det Bind P. 408 staar denne Melodi saa-ledes:

No. 7. Veiarblaffen. Melodien har jeg opteg-net, som den er mig foresunget af Olaf Glosimot i Sillejord i øvre Thelemarken. Hr. B. anfører den kun som redigeret af mig, henvisende til Vandstads Fortale. Da imidlertid denne Fortale er skrevet og trykt, førend jeg havde leveret Melodierne, og hans Ord sigter til de Melodier, som han selv indsendte til mig, nemlig 3 fra Jfr. Olea Kroger, hvoraf een er optaget; 17 fra Hr. Organist Reissiger, hvoraf et halvt Snæs ere optagne tildels som Varianter; 1 fra Hauge, optaget; 16 fra Rand. theol. Seeberg, op-tegnet af ham i Forening med Jfr. D. Kroger, af hvilke 6 ere optagne, og de øvrige 10 meddelte efter mine egne Optegnelser fornemmelig efter Jfr. D. Kro-gers Sang; og endelig mine tidligere Optegnelser af Thelemarkiske Melodier efter Jfr. D. Krogers Sang: saa tilføjede jeg en Anmærkning i Slutningen af de leverede Melodier, for at antyde, at Hr. Vandstads Udtalelse og Forudsætning ikke er bleven fulgt ved Meddelelsen af Melodierne, idet disse ere hovedsagelig tagne af min egen Samling af forskortedelen egne Op-tegnelser. Denne Anmærkning har imidlertid Hr. B. ikke ændret, vistnok ikke for den historiske Nøiagtigheds Skyld.

No. 8. Nasmund Frægtedagvar. Melodien har jeg optegnet efter Olaf Glosimots og Jfr. D. Kro-gers Sang. Hr. B. anfører denne som den fore-gaaende som kun redigeret af mig. (Anm. til No. 7.)

Det maa bemærkes, at Optakten undertiden indskrænkes kun til f. Eff. til Ordene: „Du slepp meg, slepp meg Nasmund,“ men udvides i andre Vers

igjen med en Ottendedel; at Hvilenoderne deles enten i bestemt Pængde eller udholdes sammendraget. Forslagstonerne i de to sidste Takter udfores med Værdighed og betonende.

Hr. Berggreen har tilladt sig at gjøre Forandringer i Melodien, nemlig 1) gjort Optakten til fuld Takt og derved forandret Melodiens Akcent; 2) har han gjort den 1ste Hvilenode af bestemt Værdi til et vilkaarligt Udhold, og antydte en falsk Synsmaade af de tvinde-

lige Endelser som hurtig paafølgende ved og 3) udsløttet begge Forslags-Noderne i sidste og næstsidste Takt. En saadan Skolemeistereren, uden derom at måle et eneste Ord, sommer sig kun lidet for en Veiler.

No. 9. Knut liten. Melodien, der er fra Nissebøl i nedre Thelemarken, har jeg optegnet saaledes som Jfr. D. Krøgers Sang. Hr. B. anfører denne ligesom No. 7 m. fl. som kun redigeret af mig. Foredraget af Melodien er bestemt og værdigt, men derhos livligt og ikke langsommere end = 90 M. M. Hr. B. retter Tempoet til Andantino.

No. 10. Kirsti Stallbreng. Melodien har jeg optegnet saaledes som Pigen Aulaug Gunleiksdatter Brokeberg i Omland i øvre Thelemarken sang den for mig; hun tjente dengang i Hegnin i Sillejord. Hr. B. anfører denne, ligesom No. 7 m. fl. som kun redigeret af mig.

No. 11. Viti Kirsti. Melodien har jeg optegnet som Olaf Gløsmot i Sillejord i øvre Thelemarken har sunget den for mig.

No. 12. Svein Nordmann. Melodien, der er fra Fyrisdal, Meland kaldet, i øvre Thelemarken, har jeg optegnet efter Jfr. D. Krøgers Sang. Hr. B. anfører denne ligesom No. 7 m. fl. som kun redigeret af mig; han betegner den at være fra Sillejord; han tillader sig at forandre den karakteristiske lange Optakt i 4de Takt til en kort for at hørmeisterere den frie norske Hjelddronning.

No. 13. Hugelbald. Melodien er optegnet i Mo i øvre Thelemarken af Rand. theol. Seberg (død som Præst 1859) i Forening med Jfr. D. Krøger.

No. 14. Bergafongen (Viti Kirsti). Melodien har jeg optegnet i Hjørdaal i øvre Thelemarken saaledes som Fru Hinkelshagen sang den for mig. Hr. B. anfører denne ligesom No. 7 o. fl. som kun redigeret af mig.

No. 15. a. Ut for Gluggen. Melodien er optegnet af afdøde Musiklærer Brøgger. Hr. B. har tilladt sig her som saa ofte at gjøre Forandringer, 1) at sammendrage 6te Takt fra Enden med 1ste Halvdel af 5te Takt fra Enden til en Takt ved at forandre til og 2) ved tilfattede Pauser at udvide 2den Halvdel af 4de Takt fra Enden til en hel Takt, hvorved denne Takt i Folkesangen bliver unaturligen skilt fra 3die Takt fra Enden. Se dette er nu Hr. B.s Maade at beile paa.

No. 15. b. Melodien er optegnet af Organist J. A. Reissiger.

No. 16. Alfstil med Hovringen. Melodien er meddelt af Klokker og Kirkesanger E. Heugen. 1ste Halvdel af Melodien har jeg for fra Sælbu i Trondhjems Stift. Den 2den Halvdel er formentlig en senere Tilfættning.

No. 17. Gjeite-Poff. Melodien i lige Takt optegnet af Organist J. A. Reissiger, har den meget karakteristiske Slutning i Tripel-Takt med livligere Bevægelse. Dette har Hr. B. som rimeligt var ikke forstaaet, og derfor har han tilintetgjort hele denne særegne Bending ved at bringe Alt snart og tort ind under den lige Takt.

No. 18. Olaf Trondson. Melodien har jeg optegnet efter Jfr. D. Krøgers Sang. Hr. B. anfører denne, ligesom No. 7 o. fl. kun som redigeret af mig.

No. 19. Reven og Bjørnen. Melodien har jeg optegnet efter Jfr. D. Krøgers Sang. Hr. B. anfører denne ligesom No. 7 o. fl. kun som redigeret af mig.

No. 20. Ola Glomstulen. Melodien har jeg optegnet som min afdøde Moders Søster Fru Poppe for omtrent 50 Aar siden lærte den i Skien under sit fleraarige Ophold paa den Kant og som den fremdeles synges i min Familie. 3 mine Hjelddmelodier er Navnet Glomstulen ved Gjennemsynet feilagtigen rettet til Grumstulen. 3 Wallings Norske Viser og Stes er Navnet rigtigt og som det lyder ved Skien-kanten. Melodien findes uforandret hos Hr. B., der feilagtigen betegner den at være fra Sillejord, og sig selv som dens Redningsmand.

No. 21. Jfonn. Melodien, der er fra Egvaag i Kristiansands Stift, har jeg optegnet efter Jfr. Albertine Tonnesens Sang.

No. 22. Paggmann. Melodien har jeg optegnet i Hjørdaal i øvre Thelemarken efter Pigen Ane Jonsdatters Sang. Den har den karakteristiske og raske Slutning i Tripeltakten for Omkvædet. Hr. B. har som sædvanligt af Misforstand tilintetgjort denne særegne Bending i Melodien ved at tvinge Alt ind under en Taktforn med ensartet Bevægelse. Desuden har han forandret den karakteristiske lange Optakt for 3die Verslinie til en kort. Han måler naturligvis ikke et Ord om sin Forvanskning.

No. 23. Nattergalvisen. Melodien har jeg optegnet som den blev sunget af Anne Vindresdatter Sorli fra Gol i Hallingdal. Germaten i 3die Takt fra Enden har Hr. B. ikke havt Brug for og derfor uden videre slængt den væk.

No. 24. Ragnhild den fagre. Melodien har jeg optegnet efter Hr. Villedhugger Borchs Sang. Den synges paa flere Steder med enkelte Forandringer; fra Aker har jeg faaet en Variant lig den som findes hos Hr. Berggreen.

No. 25. Alfel Thordsen. Melodien er sunget for mig af Anne Vindresdatter Sorli fra Gol i Hallingdal.

No. 26. Tora liti. Melodien optegnede jeg i 1848 i Aurdal i Valdres 1 Mil Nord for Skiftet Frydenlund; den blev sunget for mig af Marit Larsdatter Leiro.

No. 27. Kvistisprak Hermodson. Melodien er sunget for mig af Jfr. Olea Krøger for et Snes Aar siden.

No. 28. Han Ole. Melodien er sunget for mig 1848 af Gunnar Grifsen Røngslien i Bang i Valdres. Hr. Berggreen har forandret den karakteristiske lange Optakt i 3die Verslinie til en kort, og Takarten 4 til 2 uden derom at måle et Ord.

No. 29. Stolt Eli. Melodien er sunget for mig af Ingebor Hagen i Hitterdal i nedre Thelemarken.

No. 30. Mølnervisa. Melodien leveres her efter Kantor Røveruds Optegnelse.

No. 31. Hølsyard Lomanson. Melodien er sunget for mig af Jfr. Olea Kroger.

No. 32. a. Bonden i Brydlaupsgarden. Melodien, meget bekendt, er sunget for mig af Præsten E. Holtermann.

No. 32. b. Melodien er mig meddeelt af Musiklærer Bregger.

No. 33. a. Han Mafs aa han Pæsse. Melodien er sunget for mig af Præsten Lund. Organist F. M. Reifiger har optegnet en Variant heraf paa Frederikshald saaledes:

Melodien forekommer næsten overalt i Landet og synges saavidt jeg ved steds i lige Takt med lige Inddeling, der ogsaa passer bedst til det uregelmæssige Versemaal. Heraf følger at Varianten til denne Melodie i 6 Takt maa antages at være feilagtig, eller mindre heldig og usædvanlig.

No. 33. b. Melodien er sunget for mig af Hans Thoresen Gudbrandsfuen i Vaage i Gudbrandsdalen.

No. 34. Guten og Gjenta. Melodien er almindelig bekendt til Ordene: „En liten Gut ifra Listerdalen.“

No. 35. Kjøre-Visa. Melodien er almindelig bekendt, men synges hist og her med enkelte Forandringer.

No. 36. Buford-Visa. Melodien staar hos Laborde (Mr. de), Essai sur la Musique ancienne et moderne 1780, 2det Bind P. 408. I 9de og 15de

Takt er Foredraget hvilket jeg har rettet til

efter 2den, 6te, 11te og 13de

Takt; i 10de Takt er Foredraget hvilket jeg har rettet til

efter 14de Takt.

No. 37. Kjølstadguten. Melodien, der er dannet af Salmetonen „Na takker alle Gud,“ er meget bekendt.

No. 38. Huldre aa han Elland. Melodien staar hos Laborde, Essai sur la Musique ancienne et moderne 1780 2det Bind P. 410. Sidste Note i 1ste, 2den og 5te Takt har Praltrillen w, der mangler i de tilsvarende 6te, 9de, 13de og 14de Takter. Da

denne Syngemaade, der i Fjeldbygderne vilkaarligt anbringes efter Behag, ikke passer ens i de øvrige Vers har jeg udeladt den. I 4de, 10de og 12te Takt ere de sidste Sættendele udtrykt ved Forlagsnøde.

I Huldre-Kvæet er Figuret rettet efter det almindelige Foredrag og 4de Takt 1ste Gang

og 2den Gang er gjengivet ens efter almindelig Syngemaade. I Mangel af den høje Tenor kan det Hele synges en Tone lavere, altsaa i c Mol. Hr. Berggreen fremstiller sig som denne Melodies Redningsmand.

No. 39. Elverhøy og No. 40. Signelita. Melodierne ere sunget for mig af Tostein Reiarson Baale i Tadal i øvre Thelemarken 1860.

No. 41. Jorun Jøflekappa. Melodien er sunget for mig af Marjit Hansdatter Høyde i Tadal 1860.

No. 42. Ulf van Jern. Melodien er sunget for mig af Ola Kittelsen Stigen i Tadal 1860.

No. 43. Greve Guncelin. Melodien er sunget for mig af John Olsson Langerak i Bygland i Sætersdalen 1861.

No. 44. Stev. Melodien er sunget for mig af Kari Persdatter Vibak i Bygland 1861. Hun var født i Aaseral. Det bemærkes, at Stevtonerne falde i 2 Grupper, idet nogle ere i Dur og andre i Mol, og af dem i Mol har nogle en høist paafaldende Slutning i Kvinten melodisk ledsaget af hele Toner baade under og over. Takten er sædvanlig ulige, men stundem ogsaa lige; nogle synges i streng Takt, men andre paa en aldeles fri og deklamatorisk Maade som et Recitativ. Den her leverede Melodi er med Hensyn til Takten saa tro som muligt; men Foredragets frie og fine Nuancer har det ikke været mig muligt at gjengive.

No. 45. Palle Buandsen. Melodien er sunget for mig af Gunstein Grundeson Frøyraf i Bygland 1861.

No. 46. Stev. Melodien i streng Takt er sunget for mig af Gunnor Kristenson Frøisnæs i Bygland 1861.

No. 47. Jutul Doyre. Melodien er sunget for mig af Salomon Larsen Haugebirke i Valle i Sætersdalen 1861.

No. 48. Heim og Nyttjen. Melodien er sunget for mig af Bendik Nanonson Jelland i Skaffaa i Mo i øvre Thelemarken 1861. Han var 86 Aar gammel og fortalte, at en Stud. —g og en Jfr. —r holdt paa en hel Dag for at optegne denne Melodie uden at det lyktes, skjønt Studenten brugte Violin til Hjælp.

No. 49. Olaf. Melodien er sunget for mig af Anne Knudsdatter Brohær i Mo i øvre Thelemarken 1861. Hun var 68 Aar gammel.

No. 50. Haber unge. Melodien er sunget for mig af Tone Olsdatter Vestebakken i Mo i Thelemarken 1861. Hun var 74 Aar gammel.

Indhold.

No.	Side.	No.	Side.
1. Harpa	1	27. Kvistispraf Hermodson	18
2. Sigurd og Trollbrudi	1	28. Han Ole	18
3. Frierasen	2	29. Stolt Oli	19
4. Bonden og Reven	2	30. Mylnarvisa	19
5. Gjenta ved Brunden	3	31. Fjolfvart Lemanson	20
6. Skogmotet	4	32. a. b. Bonden i Brydlaupsgarden	21
7. Beiarblaffen	5	33. a. b. Han Mafs og han Lasse	22
8. Naasmund Fregdegiyar	5	34. Guten og Gjenta	23
9. Knut Viten	6	35. Kjere-Visa	24
10. Kirsti Stalldreng	6	36. Busferd-Visa	25
11. Viti Kirsti	7	37. Kjolstad-Guten	25
12. Svein Nordmann	7	38. Huldre aa han Elland	26
13. Hugabald	8	39. Elver Hoi	37
14. Bergafongen (Viti Kirsti)	8	40. Signelita	38
15. a. b. Ut for Sluggen	9	41. Torun Jellekaapa	39
16. Afstil med Hovringen	11	42. Ulf van Jern	39
17. Gjeite Poff	12	43. Greve Guncelin	40
18. Olaf Trondson	12	44. Stev	40
19. Reven og Bjornen	13	45. Palle Vuandson	41
20. Ola Glomstulen	14	46. Stev	41
21. Fkon	14	47. Tutul Dore	42
22. Lagman	15	48. Heimog og Nyffjen	42
23. Rattergalvisen	15	49. Olaf	43
24. Ragnhild den fagre	16	50. Habor Unge	43
25. Afjel Thordsen	16		
26. Tora liti	17	Anmerkninger	III

Rettelser;

- Side 6, No. 10, 9de Note skal have # foran a
 — 11, — 16, 15de Taft skal have — for —
 — 35, 10de Vers, 6te Note i 2den Bass skal være f for a
 — 37, 3die Taft, skal staa: „Cantus firmus“ over 2den Bass.

Andante.

No. 1. Harpa.

Valders.

Soli.

Kor.

Soli.

Kor.

Det gitt tvæ Syster ut med ei Na, Vin = dan, den eld = ste gitt med fal = ste Raad Det var daa,
 Na du maa tvaa deg al = dri so kvit, so verd du al = dri di Sy = ster lik.
 Den yng = ste set = te seg paa ein Stein, den eld = ste stu = vad ho ut for Mein.

Ho ret = te upp si kvi = te Hand: aa Syster, hjelp meg upp paa Land.
 Slett al = dri eg deg hjel = pa kann, u = tan eg før din Fe = star = mann.
 Fyrr du skal faa min Fe = star = mann, fyrr skal eg re = ta so langt eg kann.

det var ei stolt Jom = fru med Tvinn = ga.

No. 2. Sigurd og Trollbrudi.

Hallingdal.

Andante.

Soli.

mf

p

mf

Og Kon = gen han stod paa Hø = ge = lofts Eyal, han saag seg ut so vi = da, Tett u = te paa den
 Eg seg = ja vel maa, at Kongen vardt vill for si Dot = ter, han miste uti Ver = gi, der Bø = tul og Tusfar heldt
 Na høyr meg, min Sigurd, mi Dot = ter er din, - du er no so sterk ein Her = re, - um du torer ganga i

grø = ne Dal der seff han sjaa, han Sigurd mun ri = da.
 Bryllaups = spil. Men Sigurd had = de Re = var til Ver = ja. Sigurd vaa = gar Li = vet for Jomfru = a.
 Ver = get inn og hen = ta di Hjartans Kje = ra.

No. 3. Frierasen.

Allegretto.

Soli. p *cres.* *f*

Je sku au ha' Lyst aa gif = te mei, san, naar je traf ei Gjente: rel = ti grei, san, slit, ho
 Den, som je skal ha', maa væ = ra rar, san, for je sjøl er en a = par = to klar, san, ho skal
 Sjøl ho stel = le nor' i Fjøs = fe maa, san, all = ting maa ho pas = se rel = ti paa, san, feint aa

dim. *f* *acc.*

in = te vil = de laa = te vondt aa il = le an = ten saa je drit = ter el = ler ei, san. Stjent en
 fun-ne gjø = re haa der som = mer sø = re aa saa tar je ei som Pen = ning har, san.
 ti' = li ti = ug, svint aa lett aa li = ug maa ho stødt som paa to Pin = ner staa, san.

Dram, san, Faa mei Skam, san, tar di man = ge sli = te Gu = ter fram, san.

No. 4, Bonden og Reven.

Kristiansand.

Allegretto.

mf *cres.*

Bon-den han skulb' i Sko-gen gaa, der saag han den Mik-kel to = ma. Vil du no sel = ja
 Aa du skal faa den fei-taste Gaas, som no = kon Mann vil ha = va, ber = re du giv meg
 Den fei = ta = ste Gaas var god at faa, men Skinnet var verr at mis = sa. Og al = dri so før du

Hu = di di til Fo = der upp = un = der Lu = va mi til So = li.
 Hu = di di til Fo = der upp = un = der Lu = va mi til So = li.
 Hu = di mi til Fo = der upp = un = der Lu = va di til So = li.

No. 5. Gjenta ved Brunnen.

Hardanger.

Moderato.

Soli. *cres.* *dim.* *Kor.*
 1. Der sted ei Som-fru og au-ste Batn alt ved den kal = de Brun = nen, Na haa,
 2. Der kom ein Rid-dar ri-dande fram alt i den sa = me Stun = di, Na haa,
 3. Na vil du sy meg Styr-tor tri og in = gen Styng upp = ta = ka. Na haa,

6. Og skal eg gie = ra dig Bog-gor tri og in = gen Spon av = fje = ra, Na haa,
 7. So skal du tel = ja dei Stjør-nor upp som høgst i Him = melen blin = ka, Na haa,
 10. Rei, kjæ = re Som-fru, du er for klot; no maa eg la = ta deg fa = ra. Na haa,

cres. *Soli.*
 ja ja, alt ved den kal = de Brun = nen. 4. Og skal eg sy deg Styr-tor tri og
 ja ja, alt i den sa = me Stun = di. 5. So skal du gie-ra meg Bog-gor tri og
 ja ja, og in = gen Styng upp = ta = ka.

ja ja, og in = gen Spon av = fje = ra. C. f.
 ja ja, som høgst i Him-melen blin = ka. 8. Og skal eg tel = ja dei Stjør-nor upp, som
 ja ja, no maa eg la = ta deg fa = ra. 9. So skal du gie-ra min Sti = ge so hög at

cres. *Kor.*
 in = gen Styng upp = ta = ka, Na haa, ja ja, og in = gen Styng upp = ta = ka.
 in = gen Spon av = fje = ra, Na haa, ja ja, og in = gen Spon av = fje = ra.

høgst i Him-melen blin = ka, Na haa, ja ja, som høgst i Him-melen blin = ka.
 han til Him-melen ref = fer. Na haa, ja, ja at han til Him-melen ref = fer.

No. 6. Skogmetet.

Moderato.

p

Stusleg Sundags-Kvelden eingong for meg var, leidt var det hei-me le = va; Ty = tin-gen var gjor; aat
 Vest eg gie-nem Kjør-ri tit = tad fram og saag, minst von-test hen = ne raa = la, so var det ho Ka = ri,
 U = tan for seg sjølv mit Sinn i Lo = ge brann; knapt eg mitt Dy = ra trud = de, Blo = det snøggar, en det

Sko-gen strauk eg stad, Næ-ver-struk-ka tot i Ne = va. Knappt eg to-men var i Ulv-hus = da = len trong,
 som i Gra = fet laag, kvad um sin kjær-re Kjaa = laa. Fyr = kja trud = de, ho var eis-moll og i Fred
 pla = gar, i meg rann, u-kjend Gle-da i meg bud = de; Krop-pen bivrad', Hjærtat pik-lad' Slag i Slag,

cres. *p*

fyr eg byr = jad' høy = ra no = tot der, som song. Maa-let thy = test meg, at eg kjen = dest ved;
 ut or Kjes = ten rann, kvad Hjer = tat sa' ho til. Det, eg høyr = de her av mi Gjen = ta kjær,
 al = dri hadd' det livt eld' ven = tat slit ein Dag. In = kje sjølv eg veit for = leids Kjør = lig = heit

mf

Agt paa det = ta laut eg gi = va.
 be = tre meg en Ty = ting fmaa = kaa'.
 upp og ned paa Vi = tet snud = de.

No. 7. Beiardlakken.

Silljorð.

Moderato.

Soli. *p* *Ror.* *Soli.* *p*

Det sat tri Kjer = rin = gar un = der ein Stein, dei tre = da Gullsko, dei ska = pad den De = stien av
 Dei ska = pad, Blak = fen og gav ho = nom Rannin eg Bei = ar = blak = fen so
 Og daa dei had = de den Blak = fen gjort, so sen = de dei ho = nom til
 Na, tru eg havt meg ein full = tru Svein, som fun = de ri = da den

Man = na = hein. So vi = da fa = ra dei Royndar Ord.
 kallad dei han.
 Kon = gens Vort.
 Blaffen eit Skjeid.

No. 8. Aasmund Frægdegivar.

Silljorð.

Andante.

Soli. *p* *Ror.* *mf*

Det var Írlands Konning held han ta = lad til si = ne Wenn: Kven skal nord i
 Høyre du Aasmund Fræg = de = gi = var kvat eg vil seg = ja deg: Du skal nord i
 Du skal faa Fru Er = me = lin ho er so vænt ei Biv, vil du nord i den
 Og vil du giva meg Dat = ter di den væ = ne Fru Er = me = lin, so fer eg nord i den

Trol = le = bot = nen og hen = ta mi Dot = te = ri heim? Der er in = gen Da = gen.
 Trol = le = bot = nen og ha = va heim Dot = tri til meg.
 myr = te Hei = men og vaa = ga for hen = ne ditt Liv.
 ffu = me Heimen, der in = gi So = li ffin.

Moderato.

No. 9. Knut Titen.

Hissedal.

Soli. *p* Kor. *p* *Soli.*

Kon-gen og Knut Li-ten dei sat y-ver Bord, 3 = se = lil = jan, dei ta = lad' so man = ge dei
 Knut Li = ten han sad-lar sin Gan-ga-re graa, so ri = der han seg til
 Han klap = pad' paa Dyr-ri med Fin-grarne smaa, aa, stat ne upp, Syl-ver-lin, streid

Han klap = pad' paa Dyr-ri med Handskar paa Hand. (Aa), Kjenner du Knut Li = ten, din
 Og Syl = ver = lin hadde paa seg Stak-ken blaa, ho streid = de dei Lo = for baad'

Kor.

stjem = tan = de Drd. So saa = re fyr-gjer Syl-ver-lin for lit = le Knut i Løyn = dom.
 Syl = verlin's Gard.
 Lo = fa i = fraa.

Se = star = mann.
 til og i = fraa.

Allegretto.

No. 10. Hinsti Stalldrenge.

Ouland.

Soli. *p* *mf* Kor. *p* *Soli.*

Li = ti Kir = sti ho var so sa = ger ei Møh, Sa = de = li hei! Og Kon = gens Son vil for
 So let ho seg Karmanns Klæ = de stjera, ho se = gjer, ho vil ein
 So rei ho seg til Kon-gens Gaard. „Tarv du, Konung, nofen

(Aa) „Eli = fe smaa Drengjer li = lar eg best, eg tarv vel ein Stalldrenge, men
 Og Kon-gens Son han sva = ra = de til: De = sten stal stan = da paa

Kor. *mf*

hen = ne døy. U = ti Bryn = ja so tor' ho ei.
 Rid = dare vera.
 Stalldrenge i Nar?"

in = fje hans Vest."
 Stal-len med min.

No. 11. Liti Hirsti.

Silljord.

Mogretto.

Soft. *p* Kor. *mf* Soft. *p*

Vi = ti Kir = sti ho var seg so li = tet eit Biv Brun = fo = len løy = per lett. Ho kund' it = tje
 Vi = ti Kir = sti ho paa Gull = har = pa flog det høyrde Verga =
 Na kann eg no intje li = ti Kir = sti faa, so skal eg la = ta
 Na fyrr du skal bren = na mit Land til Wein, so tak ho li = ti

Kor. *cres.* *f*

raa = da sitt un = ge Liv. Med det reg = ner og det blæs; Fer nor = dan un = der Fjel = lom der
 Kon = gen i Ver = get nord.
 Eld y = ver Veiarlandet gaa.
 Kir = sti og før henne heim.

lei = ta dei Nordmenn.

No 12 Svein Nordmann

Molau.

Moderato.

Soft. *p* Kor. *cres.* *f* Soft. *f*

Svein Nordmann han kom seg ri = band' i Gaard før den som er gra = ven un = der Mol = di. Stolt
 Du tarv in = tje slaa ut dit Haar fy = re meg eg
 Na an = ten du bedlar eld' du bed = lar ei eg

Soft. *p* Kor. *cres.* *f*

Stolt Gunnbjørg ho fan = tar sitt Gull u = ti Skrin, Svein
 Svein Nordmann han sad = lar sin Gan = ga = re spaf, Stolt

Cor. *f*

Gunnbjørg stod u = te med ut = sle = get Haar. Men he = ran bedlar Svein, Svein Nordmann for nordan un = der Ber = gom.
 ag = tar no in = fje at bed = la til deg.
 er ful = la før til at se = gjå deg nei

Nordmann han sadlar ut Gan = ga = ren sin.
 Gunnbjørg ho set = te seg upp paa hans Vat.

Allegretto. **No. 13. Høgebald.** *Mo i øvre Ekelemarken.*

Myl = nar dot = tri dan = far og fved og slær i = hop Ri = mi med Jo = te, fo
 Er du no la = gi til Son at ei = ga, um det flul = de so ve = ra, du
 Ho sat at = ter paa Møl = ar = sa = len ut i Waa = nar = ne ni = e, alt
 Dei bar det Var = net til Krist = nan, der gjett vel Kvin = ner i Bland dei

gjeng ho seg paa Lei = far = vol = len Hall = vord Ken = gen i = mø = te.
 læt han in = fje til Dron = ningi fo = ma, fyrr han sitt Skip kann gie = ra.
 til ho aat = te So = nen den, som var baade stor og fri = der.
 let honom Nam = net gi = va og kal = lad han Hu = ga = bald.

Allegretto. **No. 14. Bergakongen. (Liti Hirsti.)** *Hjærdal i øvre Ekelemarken.*

Der = ga = fon = gen kom seg ridan = de i Gard. Brun = fo = len ren = ner vel. Paal
 Vel = komen, Der = ga = fon = gen, heim til min, no
 (Na) gaff no deg i Sto = va inn med

Li = ti Kir = sti ha paa seg Staf = len blaa. der
 Der = ga = fon = gen ha seg ein Gan = ga = re spaf han
 Daa Berga = fon = gen flul = de att um seg sjaa daa

Gull-smed u = te fer ho = nom staar Med det reg = ner og det blæs, fer nor-dan un = der
 hev' eg bryg = gjat og blan = dat Vin
 eg gieng i Lef = tet til Det = ter min.

var meir av Gull, en der var av Traad.
 fette li = ti Kir = sti upp aa hans Vak.
 hadde li = ti Kir = sti ri = det i = fraa

Fjel = lom in = nan un = der Fel = lom der lei = ka dei.

No. 15 a. Ett for Gluggen.

And. con moto,

Ze fer dei ut for Glug-gen kjær' sø = te Be = nen min. Ze kjen = ner dei paa
 Na Ri = va ligg paa La = te - - - - - Na Styg-gen ligg naa

Allegro.

Styg-gen, du slep = per in = te inn. I Kveld je gløymte naa Rub = ben aa vel = te, Ze
 va = ten, og kom saa in = te inn.

mei-ner du er baa = de vill aa ga = len, som in = te kann høy = re, at Styg = gen er

hei = me kjær sø = te Be-nen min. Su = ril su = ril su = ril su = ril lei.

No. 15 b. Ut for Gluggen.

Allegro.

Aa Ljaa-en lig = ger i En = ga ve = sle Be-nen min, aa Styggen lig = ger i Sen = ga

kom naa in = te inn. I Ef = tan gløymte je Ru = sten og Stub-ben je mei = ner den Mann er

bi = ster og ga = len som in = te kann høy = re, at Far er hi = me. Vi', bi', ve = sle Be = nen min.

No. 16. Iffkil med Døvingen.

Andante con moto.

mf

Sjaa So = le paa A = na = ri = pigg no gaar ho dit, som ho um Nat = te ligg men syst ho me, aa Stein aa

cres. *mf*

Tre, aa al = le te for = gyl = le lgt. Du = dei = a staa = tar fraa sitt Sel: „Men maa = tru

p

Ku = e kjem no 'taa se sjøl?" Du = ru = li hu = li hu = li = hu. Mi sy = te Ku er grum = mast stødt.

p

Vjellum dumt bak um Haugen to = na, Klun = ken vart att i Ber = jom ljo = ma, Vel = ken sil = lar som Taa = ro

pp

stilt. Eg er hug = ilt.

No. 17. Gjeite-Lokk.

Allegretto.

Kil-la Bukt, Kil-la Blatt, Kil-la li-ten Ne-va-tapp, No-sa, Dot-ka, Rykka, Sot-ka, Stor-spe-na,

Spjautill, Fa-ger-leif, Spe-le-mann burt i Fjels-lom.

No. 18. Olaf Trondson.

Kissedal i Ekelemarken.

Andantino.

D-laf Trond-son, D-laf Trond-son, no slep-per eg Fe. Mø-ter du

meg i Grin-de-vats-Vi-dom, løyn deg un-der Bu-skar og Tre. Tre-pe-li-te,

meg i Grin-de-vats-Vi-dom, løyn deg un-der Bu-skar og Tre. Tre-pe-li-te, Tre-pe-

rit.

Tre-pe = li = te ligg hø-gast un=der Re.
li = te ligg hø-gast un=der Re.

No. 19. Reven og Bjørnen.

Sillejord.

Vivace.

Soli. *p* *Kor.* *Soli.*

Re=ven han stod inn i Ho=la og grov, Her li=der ut i Ripp, sag-de Re=ven; Stef=fa
Aa hjære Stef=fa Mau=re, du bidar meg ei Tid, til

Kor. *mf*

Mau=re fa=tad i Ro=va eg drog, For Ben=den slem=gjer Bipp ut=i Li=rums=tapp.
eg kann saa stifta ut Søle=gaa=va mi.

p *cres.*

Kran=se=lin kom in=te, fyrr Ro=va slapp, Stef=fa Mau=re med sin Ro=se=Rinn, aa

mf

han vann Si=ger paa Kran=se=lin.

Allegretto.

No. 20. Ola Glomstulen.

Skinn.

Soli. *p* *cres.* *mf*

D = la Glom-stu = len had = de ei ga = mal graa Gjeit, Na kjæ = re mi Ka = ri gjør Bol = sa rett
 D = la Glom-stu = len had = de eit Fin = ger = bør Malt, Na kjæ = re mi Ka = ri brygg it = te op
 D = la Glom-stu = len had = de faa lang ei Bru = fær, So ref = te fraa So-lum te Braaten hos

Sor. *p* *rit.*

feit, For i Mor-go ska D = la Glom-stu = len gif = te seg.
 alt,
 Blehr.

No. 21. Thonn.

Egoarg i Kristiansand's Stift.

Andante.

p

Thonn stod paa Bol-len og flo hø = de du for det snør = de, Skjæ-ra le = ste, Kaa-la drog aa

lit = le Bu = se = kat = ten han kjør = de.

No. 22. Lagmann.

Hjærdal i øvre Ekelemarken.

Moderato.

Soli. *p* *mf* *Cor.* *Soli.* *p*

Aa Lag-mann han ri = der seg un = der Dy, Dan-sar de vel mitt væ = ne un = ge Liv. Han

Cor. *mf* *piu moto.*

je = ster ho In = ge = rid, so fa = ger ei Døp. Maat-te ho ve = ra mi.

No. 23. Nattergalvisen.

Gul i Hallingdal.

Moderato.

p *mf*

1. Der stan = der et Slot i Ø = ster = ri = ge, Som er saa vel be = prø = det, Med
2. Fer = in = den det Slot der stander en Lind Med Bla = der deilig og skøn = ne, Der

3. I = mel = lem Bjerge og dy = be Dal Fort rin = de striden-de Strøm-me, Men

Sølv og med det rø = de Guld, Med Mar-mor = ste = ne og Mu = re.
u = di bor den Natter-gal sin Som listig kan rø = re sin Tun = ge.

den, som haver en fuld = tro Ven, Han ganger saa sent af Glem = me.

No. 23. Ragnhild den sage.

Drammen

Andante.

Soli *mf*

En Kon = ge her = sked i D = sterdal, Hans Navn var Haagen den kjæk = le, Han Stridsmænd havde for =
Knap fem = ten Som = re for = svun = den var i Ungdoms forg = lø = se Glæ = der, Da Ryg = tet alt hen = des

p

u = den Tal, Hvis blot = te Syn = fun = de skræk = le. Men der = i = mod hav = de han al = len = stund En
Stjøn = hed bar Til langt fra = lig = gen = de Ste = der. At se hen = de rei = ste hver Kon = ge = søn; Nu

cres. *For.* *p*

Datter, som nævnes i al = les Mund For Ragn = hild den sa = gre.
Flo = ges og ful = led hver. Helt i Løn

No. 24. Aksel Thordsen.

Hallingdal.

Andantino.

Soli *p*

1. De leg = te Guld = ta = vel ved bre = den Bord Til Lyft og Glæ = de med al = le, De
2. De Ler = nin = ger lø = be of = te om = ring, De sig saa snart mon = ne ven = de, Saa

3. Paa Gul = vet gan = ger det Varn saa ven, Og leg = te med Ve = ble og Blom = me, Da

p *Kor.*

Fru = er tven = de med *De* = re stor, saa un = der = lig Le = gen mon fal = de; thi
gjør eg *Lyf* = tens Hjul u = di Ring, Dens Løb man nep = pe fan tjen = de.

indkom Hr. At = sel Thor = son, Han ag = ted til Rom at kom = me.

Lyf = ten ven = der sig of = te om.

No. 26. Tora liti.

Valders.

Moderato.

Soli. *p* *Kor.* *Soli.* *p*

1. Du = va set = te seg paa Lin = dar Kvist. Gud at raa = de. Ho syn = ger so fa = gert um
2. Na høyr du, Tora li = ti, eg ta = lar til deg, aa ly = ster du fyl = gjø

3. To = ra li = ti feff Sott fyrr Hanen gol, og ho var daud fyrr
4. Vaar Fru stod upp av sin ei = gen Støl: Vel = to = mi To = ra mi,

Kor. *mf*

Je = sum Krist. Her = re Gud sen = de oss sin Raa = de.
ut med meg.

upp rann Sol.
trøstt og mod.

No. 27. Hvikispræk Bermodson.

Eudal i øvre Ebelmarken.

Allegro.

Soli. *p*

1. (Aa) Tri so vaa = ro dei Her = mods = sø = ner, aa al = le vil = de Hjel = men
 2. Og det var Kvi = ki = spræk Her = mods = son, aa han seg ut af

3. Og det var un = ge Kvi = ki = spræk, sitt Maal kun = na han fram
 4. (Aa) fva = ra = de Jut = lands Kon = gen (aa) baa = de med Spott og

vin = na, og det var Jut = lands Kon = gen, han reid sy = re deim paa
 Garde reid, det var ful = la fem = tan væl = ste Mi = ler, dei høyr = de hans Gan = gar

be = ra: Høver du Ro = nung in = tie Det = ter ei, som du ly = ster Gu = ten at
 Gaad: Na gjev eg al = dri maa li = va den Dag, at eg skal faa deg til

Kor.

Tin = get Dei ri = da med meg um ein Af = tan.
 steig.

gie = va?
 Maag.

No. 28. Han Ole.

Valders.

Andante.

p

Han D = le han tien = te i Kon = ningens Gaard, Der tien = te han for Klæ = der og for Bø = de; Saa
 Herr D = le han sad = ler sin Gan = ger rød, Den rød = de var saa faa = ger og saa snil = de, Saa

fil han et Brev i = fra No = sen = de-Lund, Som si = ger, at hans Ræ-re = ste var dø = der.
ri = der han o = ver de nor = di = ste Fjeld, Saa hur-tigt som en Vind kun = de fly = ve.

Allegretto.

No. 29. Stolt Oli.

Hütterdal i nedre Ekelemarken.

Soli. mf
Haat er det for no = tet ve = solt De som er so tid = leg u = te, so
Det er no in = tje no = tet ve = solt De, d'er Ken = gens Son av Engel = land, som
Na er du Son til Ken = gen av En = gel = land, so vil eg no høy = ra din

p *Kor. mf*
djupt u = ti Sne? So il = le var han svi = fen med dei Ru = nem.
bed = lar til deg.
Faders Dt = te = sang.

No. 30. Mylnarvisa.

Moderato.

Soli. p *Kor*
Det var tri Skal = tar som ma = ka = de Raad, Skru ru rumpum = pei, det var Månd for meg for det
Dei tvo dei stap = pad den trid = je i Seff,
Dg som det vardt myrkt i kvar ei Draa
Dg der vardt Le = van og my = fet Gnaal:

Soli. *p* *Ror.* *pp*

Tre, som lig-ger i trar-ra ro Ross at det skul = de Myl = nar Dot = te = ri faa, Det
 so bår dei ho = nom y = ver Myl = na = ren's Beff.

so tok den Set = fen til frju = pa og gaa.
 Den Set = fen datt ned i eit Kjel = lar = Hel.

mf

ru = star i No, det tril = lar i Tro ser det Tre, som lig = ger i trar-ra ro.

No. 31. Folkvard Lomanson.

No i øst Eblemarken.

Moderato.

Soli. *p* *mf*

Det var aar-la um Morgo-nen, So-li ho ryder i Da = lar, upp stender Folk-ward Lo-mannson
 Det var Folk = vard Lomann-son han seg av Gar = de reid, der gredd' ikkje Gras et paa fem-tan Aar
 Det var Fru = a Ren-de-lin ho ut av Bindau-ga saag: Det er Folk-ward Lo-mannson han

Ror. *mf*

leg = ger paa fer = gyll = te Sad = lar Mid-da-ren, vaager han Li = vet sitt for ei Som = fru.
 der hans graae Ganga-re steig
 he-ver meg lengst om traatt.

No. 32 a. Bonden i Brydlaupsgarden.

Osterodd ved Throudhjem.

Moderato.

p

1. I ry = kan = des ll = vær og fy = kan = de Vind, i Fjer = den eg bautad, fyrr eg kom her inn, og
3. Eg svortnad som Ber = di, eg datt ned i Rne, so kom der ei Kjerring ho spraa = tad meg te', ho

mf

Sjo = en han stod i ei Rø = ra. Men rett som eg var no ein Mo = le i = fraa, so
hel = tad og nit = tad med Ho = vud', ho spur = de um eg vil = de drif = ta ein Gong, eg

haurd' eg det ljo = mad og dun = drad i Skraa, det brast som ein Dott fraa mitt Dy = ra.
let = tad' paa Hu = va, i Dy = rat det song, so flak = tad eg meg inn i Sto = va.

b.

Aker.

Allegro.

mf

2. Det fyr = sta, eg mød = te, det var no ei Taus, var maalad og slingsad, men Gøy = det sat laus, og
4. Der haurd' eg og saag eg so of = sa ein Stas, dei aa = to og druk = fo med stor Tre = be = las; for

Staf = ken var breid som ein Laa = ve. So kom der ei Horg, baa = de strat = tad og log, var
Bryd-laup Herr Kri = sten han gjor = de til Dot = ter si, Euf = si; ho fekk no ein Prest. Eg

sta = sad som Fu = ten i solv = spen = te Sto, aa al = le var mis = la i Ho = vud'.
gla = nad kring Sto = va, som eg kun = de best, og Bru = di ho sat upp med Bør = det.

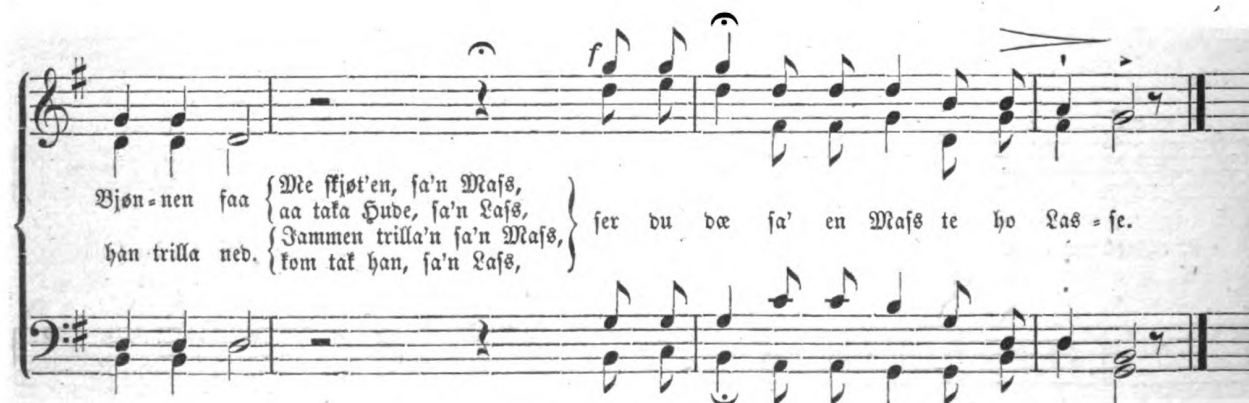
No. 33 a. Han Mafs og han Lasse.

Østlandet.

Allegro.

1. Han Mafs aa' en Las = se dei gin = go paa Raad tri hei = le Da = ga til En = de, fer = leis = en dei skul = de
2. Han Mafs spen = de Bo = gen upp for sitt Kne so skaut han Bjonnen, so

Bjon = nen faa { Me skjøt'en, sa'n Mafs,
aa taka Gude, sa'n Lasse,
han trilla ned. { Sammen trilla'n sa'n Mafs,
kom tak han, sa'n Lasse, } fer du dø sa' en Mafs te ho Las = se.

Moderato.**b.****Vaage.**

mf

3. E tok = te me ein Rø = me = grant, tri hei = le Da = ga til En = de, so fem = ten Rjer = rin = ga i

p *mf*

Feit = te flaut, dæ va feit, sa'n Mafs, dæ va dæ, sa'n Lafs, ser du dæ, san Mafs te ho Las = se.

No. 34. Guten og Gjenta.**Moderato.**

mf *p* *mf*

Naar Gjen = ta ber = re bli fem = ten Aar, Har a Ryf = fer, har a Rykker; Men bli a tju = ge og
Saa høgt en Ung = kar paa tju = ge Aar Set = ter Kraa = sen, set = ter Kraasen Aat be = ste Gjen = ta i

p *f*

Fri = er faar, Gjør a sig læf = fer, gjør a sig læf = fer. Men gaar a u = gift i ti Aar te', Saa
Byg = da gaar, Ja = men blaas' en, ja = men blaas' en. Men naar han ti Gange „Nei“ har faat, Saa

maa du tru me, du sta faa se, Ho sam-tyl = ker, ho sam-tyl = ker.
maa du tru me, han er 'tje braat Saa ri = aa = sen, saa ri = aa = sen.

No. 35. Hjørr-Visa.

Allegretto.

Na kjø = re Vat = ten aa kjø = re Be, Na kjø = re Tommer o = ver Dei = a, Na kjø = re hvem som
Der staar et Træ i min Faders Gaard, Som har saa un = der = li = ge Grener, Na blir jeg in = te

kjø = re vil, Jeg kjø = rer Gjen = ta mi ei = a. De rø = de Ro = ser og de Di = ne blaa, De
gift i Aar, Saa vil jeg le = ve a = le = ne. De rø = de Ro = ser og de Di = ne blaa, De

val = fre Gjenter hol = der jeg u = taa, Helst naar jeg faar, den jeg vil ha', Saa er det Mo = ro aa le = va!
val = fre Gut = ter hol = der jeg u = taa, Helst naar jeg faar, den jeg vil ha', Saa er det Mo = ro aa le = va!

No. 36. Buserd-Visa.

Allegretto.

Ofs ha gjort, kva gie-ras skul = de, y = sta Ofs aa tin-na Smør; no staar att aa flyv-ja Dy = kjinn
 Far-vel Mark, som fe-n'an gnaa = gaa der e gjæt-te mangein Gaang. Far-vel Skog, som ef = ta ljo = ma
 Kom no alt, i Sø-tren sin = nes, kom aa fylg aat Byg-den ne! Dei = le Gjo-re er no ry = ugt,

set = ja Laas for Sø-ter-dør. Kor = kje fins dæ meir te Fø = da her for hei = e hell for kist'
 taa min Fur aa Stut aa Gaang. Far-vel Hul = der, som der bud-de; flyt no du i Se = le inn.
 svart eit Straa høyr' Fe-n'an te. Skund doff, Føl = le ven = ta hei = me Bu-færs = Lef = sa vil døm haa.

gla' er ofs, ofs slepp aat Byg-den, li = ke gla' er Ku = e vist.
 Vin-ter's Li er ilt aa lig = gie u = te baa for Bær aa Bind.
 Her er in = kje meir aa gie = ra, Følk aa Fe = na, lat ofs gaa.

No. 37. Kjølstad-Guten.

Allegretto.

Je teen-te paa Kjølstad i Fjor med my = ke Sorg og Mø-de. Tidt syn-tes je, Mø = a var
 Na al = le saa se-gjer døm det: Paa Kjølstad er vondt aa ve = ra. Lengste Da-gen roffer in = te
 Om Morgen saa flyr han op og ri = ver paa se Bro-ka, der = et = ter saa tar han en

- Dermed ry = ker Kjer-rin-ga op og fa = ster paa se Stak-ken, der = et = ter saa tar' a en
 - Na no er je saa in-der = li gla', no har je teent ut Na = re. Mange Lat sfa no Kjøl-sta-en

mf *p* *mf*

ster, men je maatte la' me no-gje. Je tenf-te, det faar vel Slut, og det var mi be-ste
 til, stød em Kvel-den maa vi fæ-ra. Vi sum-ler til langt ut paa Natt; ja er in-te Trel-til
 Sup og gla-ser bert paa Kloffa: „Kjæ-re Gu-ter, staa no op! No er Kvel-fa mo-te

Koff eg sleng je ner paa Kratten. „Kjæ-re Gjen-ter, staa no op, no ha Kvel-fa sli-gji
 ha, for han dro me saa tidt i Saa-re. Je Dei-na rett ofte tok fat, nær som No-a blei me for

p *mf*

Ben: Til Baa-ren je slep-per vel ut, i-fraa det styg-ge Tjen.
 Mann? Og en-da saa si-gjer dom det, at Kjerringa er verre en han.
 tre; Stell no al-le Gam-pa i Hop eg sia saa høgger de Be.”

tre; tok lyst Vil-lin-ga, aus 'a saa op, aa sia saa steller de Fe!”
 stor. Al-der kommer je til Kjel-sta-en att; No vil je bli' him' hos a Mer.

No. 38. Buldre aa han Elland.

Allegretto.

p *f*

1. Gu-ten va trøytt, Sommaarda-gen heit, in-fje aa saa, Kvi-le tyf-tes hom for leidt, Klo-re va tung,

p *f*

1. Sut-tam lut-tam fur-li dei-di fut-tam

p *f*

1. Gu-ten trøytt, Da-gen heit, Dy-ken il-le sleit, for hom

p *f*

1. Sut-tam lut-tam fur-li dei-di fut-tam

Dy-ten il = le sleit, for hom Bref = fa steig i Bæ = re. Han taa Sa = le ne My = su = flæ = stun la',
 lut = = = tam fur = = = = li dei = di fut = = = tam lut = tam
 Bref = = = fa steig i Bæ = re. Høgt aa tjuft aa
 lut = = = tam fur = = = = li dei = di fut = = = tam lut = = = tam

ffun = da se saa aat eit vak = kert Le = go = sta', sta = e, høgt aa tjuft aa blom = strot Gra = se va,
 fur = = = li dei = di fut = = = tam lut = = = tam
 blom = = = strot Gra = se va, in = = = = gor Dy = = = = ne
 fur = = = li dei = = = di fut = = = tam lut = = = tam

in = gor Dy = ne smaa = faa bæ = re. 2. Gjø = = = nom tu = vot Trut spratt fal = dast
 fur = = = li dei = di. 2. Sut = = = tam lut = = = tam fur = = = li
 smaa = = = faa bæ = re. 2. Sut = = = tam lut = = = tam fur = = = li
 fur = = = li dei = di. 2. Be ei li = tol Hø gjø = nom tu = vot Trut spratt aav svar = te For' = e

Batn. ut, Gu = = = ten Gam = = = pen sin her slef = te.
 dei = = = di fut = = tam lut = = = tam fur = = = li dei = di
 dei = = = di fut = = tam lut = = = tam fur = = = li dei = di
 tal = dast Bat-ten ut, stirt som dæ va si = la ti ein Klut, Gu = ten Gam-pen sin her slef = te.

Traft paa ein Sæ = = = ta slong = de han se fjøl, Stug = = gen
 fut = = tam fur = le = ta dei fut. = = tam fur = le = ta dei fut = = = tam
 fut = = tam lut = = = tam fut = tam dei = = = di fut = = = tam
 Traft paa ein Sæ = ta slongde han se fjøl, Sæ ta'in va brei aa flat som ei Fjøl, Klungerbjørt tek un = da

her hafs Au = = = go tef = te. 3. Sur = = = = =
 lut = = = tam fur = = = li dei = di. 3. Knaft sov han El-land, — Gu-ten heit = te saa, —
 lut = = = tam fur = = = li dei = di. 3. Knaft sov han El-land, — Gu-ten heit = te saa, —
 bren = nan-des Ol, Stug = gen hafs Au = go tef = te. 3. Sur = = = = =

von=tes minst kaa Fleff dæ va, han la' se paa, før her ei Gul=der Fe=n'an sin dreiv fraa

von=tes minst kaa Fleff dæ va, han la' se paa, før her ei Gul=der Fe=n'an sin dreiv fraa

Daf=ka, fram ved der han kvil=te. Handfal=la Gul=der saag hom aa vardt bleif. Kaa æ dæ e fer!

Daf=ka, fram ved der han kvil=te. Handfal=la Gul=der saag hom aa vardt bleif. Kaa æ dæ e fer!

un=der=full ho skreif; Skul=de vel ein Gut gje=ra Gul=der veit? Taa=rin ne taa Bangom trill=te.

un=der=full ho skreif; Skul=de vel ein Gut gje=ra Gul=der veit? Taa=rin ne taa Bangom trill=te.

mf

4. Statt Fe=nad still sag = te unn du me fjaa dæ vak = fra = ste, som æ paa Jor' = e te; bli, Kal=ve, bli

mf

4. Statt Fe=nad still fjaa her dæ vak = fra = ste paa Jor' = = e te; bli, Kal=ve, bli

mf

4. Statt Fe=nad still fjaa her dæ vak = = fra = ste paa Jor' = = e te; bli, Kal=ve, bli

mf

4. Statt Fe=nad still fjaa her dæ vak = fra = ste paa Jor' = = e te; bli, Kal=ve, bli

p

staa=and her i Fre, rau=te in = fje held, ho rop = te. Kal=van tag=de, Fe=n'an sto, aa Hul=dre saag

p

staa = = and i Fre, ho rop = te. Kal = = van tag=de, Hul = = = = dre

p

staa = and i Fre, ho rop = te. Kal = van tag=de, Hul = = = = dre

staa = and i Fre, ho rop = te. Kal = van tag=de, Hul = = = = dre

upp aa ne paa Gu = ten, som vi = aa = pen laag; Blo = e ti ho tok te gie = ra gre = ste Flog,

saag upp aa ne paa Gu = = = = ten; Blo = e ti ho tok te gie = ra gre = ste Flog,

saag upp aa ne paa Gu = = = = ten; Blo = e ti ho tok te gie = ra gre = ste Flog,

saag upp aa ne paa Gu = = = = ten; Blo = e ti ho tok te gie = ra gre = ste Flog,

Piu lento.

f mæ ho affjølǵ sto aa kop = te. 5. Ba dæ full undrand'? U = ta Fel saa vel ffjøl = de al = der se Na =

f ho sto aa kop = te. 5. Ba dæ full undrand'? U = ta Fel saa vel ffjøl = de al = der se Na =

f ho sto aa kop = te. 5. Ba dæ full undrand'? U = ta Fel saa vel ffjøl = de al = der se Na =

f ho sto aa kop = te. 5. Ba dæ full undrand'? U = ta Fel saa vel ffjøl = de al = der se Na =

tur fraa naa-gor Gjæl; Dalens Gjento fa = re ha' den saamaa Fæl, al = le Au = go paa hom gih = ne.

tur fraa naa-gor Gjæl; Dalens Gjento fa = re ha' den saamaa Fæl, al = le Au = go paa hom gih = ne.

tur fraa naa-gor Gjæl; Dalens Gjento fa = re ha' den saamaa Fæl, al = le Au = go paa hom gih = ne.

tur fraa naa-gor Gjæl; Dalens Gjento fa = re ha' den saamaa Fæl, al = le Au = go paa hom gih = ne.

p Lok = kand laag han; Trøst = a ho va la = sta taa, Bin = den skal = kat gu = sta; blees hom Skjurt = fraa

p Lok = = = = kand laag han, Bin = den skal = kat gu = = = = sta,

p Lok = = = = kand laag han, Bin = den skal = kat gu = = = = sta,

p Lok = = = = kand laag han, Bin = den skal = kat gu = = = = sta,

Andante.

f ly = stu = ga = ste Kropp, som Kar tun = na haa, paa halvna = ne Gut se sy = ne. 6. Blobaln = da Enjog *mf*

f ly = stu = ga = ste Kropp, som Kar tun = na haa, paa halvna = ne Gut se sy = ne. 6. Blobaln = da Enjog *mf*

f ly = stu = ga = ste Kropp, som Kar tun = na haa, paa halvna = ne Gut se sy = ne. 6. Blobaln = da Enjog *mf*

f ly = stu = ga = ste Kropp, som Kar tun = na haa, paa halvna = ne Gut se sy = ne. 6. Blobaln = da Enjog *mf*

i And = le = te staar, Frisheit gjønom Aug = kvar = me gaar, Un = de Hu = vun heff saa langt eit Haar,

i And = le = te staar, Frisheit gjønom lut = te Aug = kvar = me gaar, Un = de Rau = hu = vun heff saa langt eit Haar,

i And = le = te staar, Frisheit gjønom Aug = kvar = me gaar, Un = de Hu = vun heff saa langt eit Haar,

i And = le = te staar, Frisheit gjønom Aug = kvar = me gaar, Un = de Hu = vun heff saa langt eit Haar,

p in = tje gu = lar kann døe ve = ra. Ar = me te Fang = = = taks, ster = = = te

p in = tje gu = lar kann døe ve = ra. Ar = me skaft te Fangtaks, ster = te vak = tre Hend, fri = sste Laar aa Mjerme,

p in = tje gu = lar kann døe ve = ra. Ar = me te Fang = = = taks, ster = = = te

p in = tje gu = lar kann døe ve = ra. Ar = me te Fang = = = taks, ster = = = te

mf

vat = = fre Hænd, Taa saa gre = ste Gu = te meir hell ein Jor' = e traat = ta in = tje be = ra.

mf

gre = pa hæ = ve Bein! Taa saa gre = ste Gu = te meir um Senn hell ein Jor' = e traat = ta in = tje be = ra.

mf

vat = = fre Hænd, Taa saa gre = ste Gu = te meir hell ein Jor' = e traat = ta in = tje be = ra.

mf

våt = = fre Hænd, Taa saa gre = ste Gu = te meir hell ein Jor' = e traat = ta in = tje be = ra.

mf

7. Gul-dre mæ snøgg aa bev = ran = de Hænd flet = ta bro = ne Haar i gull = fin = gra Bænd aa taat = tom i = fring

mf

7. Gul-dre mæ snøgg aa bev = ran = de Hænd flet = ta bro = ne Haar i gull = fin = gra Bænd aa taat = tom i = fring

mf

7. Gul-dre mæ snøgg aa bev = ran = de Hænd flet = ta bro = ne Haar i gull = fin = gra Bænd aa taat = tom i = fring

mf

7. Gul-dre mæ snøgg aa bev = ran = de Hænd flet = ta bro = ne Haar i gull = fin = gra Bænd aa taat = tom i = fring

p

ve = ne Hu = gu vann, va = ska se i kaa = re Kjæl = da. At = te for Gu = ten set = te ho se ne,

p

ve = ne Hu = gu vann, va = ska se i kaa = re Kjæl = da. At = te for Gu = ten set = te ho se ne,

p

ve = ne Hu = gu vann, va = ska se i kaa = re Kjæl = da. At = te for Gu = ten sett' ho se ne,

p

ve = ne Hu = gu vann, va = ska se i kaa = re Kjæl = da. At = te for Gu = ten sett' ho se ne,

9

cres.

la' tu = sen = streng = de Lang = spel paa Rne; mæ Saang aa Leif ho faa = leis tok te,

cres.

la' tu = sen = streng = de Lang = spel paa Rne; mæ Saang aa Leif ho faa = leis tok te,

cres.

la' tu = sen = streng = de Lang = spel paa Rne; mæ Saang aa Leif ho faa = leis tok te,

cres.

la' tu = sen = streng = de Lang = spel paa Rne; mæ Saang aa Leif ho faa = leis tok te,

f

faa ho tru = ga Som taa Fjel = le:

f

faa ho tru = ga Som taa Fjel = le:

f

faa ho tru = ga Som taa Fjel = le:

f

faa ho tru = ga Som taa Fjel = le:

f

faa ho tru = ga Som taa Fjel = le:

Buldre-Ivæ.

pp

8. Statt upp, statt upp, sjaa att en = de, høyr Sylv-stren-gjin, fo dom læt! Man-ge, veit e, Sjaa ei Hul = der, som du bren-ne, som taa Lyst = na aat de græt. In-gor, som de

pp

8. Statt upp, statt upp, sjaa att en = de, høyr Sylv-stren-gjin, fo dom læt! Man-ge, veit e, Sjaa ei Hul = der, som du bren-ne, som taa Lyst = na aat de græt. In-gor, som de

pp

8. Statt upp, statt upp, sjaa att en = de, høyr Sylv-stren-gjin, fo dom læt! Man-ge, veit e, Sjaa ei Hul = der, som du bren-ne, som taa Lyst = na aat de græt. In-gor, som de

pp

8. Statt upp, statt upp, sjaa att en = de, høyr Sylv-stren-gjin, fo dom læt! Man-ge, veit e, Sjaa ei Hul = der, som du bren-ne, som taa Lyst = na aat de græt. In-gor, som de

f

paa de sni = fa, lat me bli di Gjen = te! 9. Bat = fra = ste taa Da = lens Gu = te
 bæ = re li = fa, ha du Vo aa ven = te. E vil hul = le, lei = fe, stu = te,

paa de sni = fa, lat me bli di Gjen = te! 9. Bat = fra = ste taa Da = lens Gu = te
 bæ = re li = fa, ha du Vo aa ven = te. E vil hul = le, lei = fe, stu = te,

paa de sni = fa, lat me bli di Gjen = te! 9. Bat = fra = ste taa
 bæ = re li = fa, ha du Vo aa ven = te. E vil hul = le,

paa de sni = fa, lat me bli di Gjen = te! 9. Bat = fra = ste taa
 bæ = re li = fa, ha du Vo aa ven = te. E vil hul = le,

legg di stau = te Hand i mi! E vil aat min El = land laa = gaa Nju = me, Smør aa
 e vil mo = ra all di Ti. Dj = se ffa taa gla = e Daa = gaa kapp = viis aat de

legg di stau = te Hand i mi! E vil aat min El = land laa = gaa Nju = me, Smør aa
 e vil mo = ra all di Ti. Dj = se ffa taa gla = e Daa = gaa kapp = viis aat de

Da = lens Gu = te. E vil aat min El = land laa = gaa Nju = me, Smør aa
 lei = fe, stu = te. Dj = se ffa taa gla = e Daa = gaa kapp = viis aat de

Da = lens Gu = te. E vil aat min El = land laa = gaa Nju = me, Smør aa
 lei = fe, stu = te. Dj = se ffa taa gla = e Daa = gaa kapp = viis aat de

pp

Nju = fe. 10. Sude = li = ti su = de = li = ti su = de = li = ti su = de = li = ti su = de = li = ti su = de = li = ti su = de = li = ti
 stru = fe. *pp*

Nju = fe. 10. Ent = tam lut = tam sut = tam dei = di
 stru = fe. *pp*

Nju = fe. 10. Ent = tam lut = tam sut = tam dei = di
 stru = fe. *p*

Nju = fe. 10. Djs stal bu ti Son = steins = hel = la; bli du der = fer in = tje rædd!
 stru = fe. Stu = gu mi æ ho = le Fjel = le mæ Gull. aa Sylv.

fu-de-li-ti fu-de-li-ti fu-de-li-ti fu-de-li-ti fu-de-li-ti fu-de-li-ti fu-de-li-ti fu-de-li-ti

dei = di fut = tam lut = tam fut = tam

dei = di fut = tam lut = tam fut = tam

Na-ro klædd. Bef-ken fer fer-bi min Naa-vaa, Hús-len ffa ofð
der ffa ofð ti Þjónnsinn saa-vaa Næ-ten ut saa

fu-de-li-ti fu-de-li-ti. Ofð ffa bu ti Son-steins-hel-la; bli du der-fer in-þje rædd!

dei = di. Ofð ffa bu ti Son-steins-hel-la; bli du der-fer in-þje rædd!

dei = di. Ofð ffa bu ti Son-steins-hel-la; bli du der-fer in-þje rædd!

svæ = ve. Ofð ffa bu ti Son-steins-hel-la; bli du der-fer in-þje rædd!
hæ = ve.

Stu-gu mi æ ho-le Þjel-le, Bef-ken fer fer-bi min Naavaa,

Stu-gu mi æ ho-le Þjel-le mæ Gull-aa Eyð-Na-ro klædd. Bef-ken fer fer-bi,

Stu-gu mi æ ho-le Þjel-le mæ Gull-aa Eyð-Na-ro klædd. Bef-ken fer fer-bi,

Stu-gu mi æ ho-le Þjel-le, Bef-ken fer fer-bi,

f

Rus-len sta ofø svæ-ve; Der sta ofø saa = vaa Næ-ten ut saa hæ = ve, Der sta

f

Rus-len sta ofø svæ-ve; Der sta ofø saa = vaa Næ-ten ut saa hæ = ve, Der sta

f

Rus-len sta ofø svæ-ve; Der sta ofø saa = vaa Næ-ten ut saa hæ = ve, Der sta

f

Rus-len sta ofø svæ-ve; Der sta ofø ti Bjøn-stiinn saa = vaa Næ-ten ut saa hæ = ve, Der sta ofø ti

ofø saa = vaa Næ-ten ut saa hæ = ve.

ofø saa = vaa Næ-ten ut saa hæ = ve.

ofø saa = vaa Næ-ten ut saa hæ = ve.

Bjøn-stiinn saa = vaa Næ-ten ut saa hæ = ve.

No. 39. Elver Hoi.

Moderato.

Eudal i øvre Ebelmarken.

mf

coll.

Jeg lag = de mit Ho = ved ved El = ver = hoi, mi = ne Di = ne de fin = ge en Dva = le; saa

Den ene klapped mig ved hvi = den kind, den anden hviffed mig ind i Ø = re, aa

p

for. *mf*

kom der to som = fru = er gan = gen = des frem, de vil = de saa gier = ne med mig ta = le. Si = den
statt ep du fa = gre lln = ger = svend, aa ly = ster du Dand = sen at ro = re.

jeg hen = de for = ste saa.

No. 40. Signelita.

Endal i sore Ebelemarken.

Allegretto.

Soli. *p* for.

Sig = ne = li = ta gjen = ge bert aa græt, Fa = ger er de Lin = de = lau = ven al = le,
Gull = mund han vei = er baa Rev aa Waar
Græ = ter du Sal hell græ = ter du Hest = = = = = hell

Eg græt in = tje Sal, eg græt in = tje Hest,
Eg græt al = ler = mest for mitt kvi = te Waar,
Saalan = gie eg hev mi Gull = hor = pe i Hand,

Soli. *p* for. *mf*

Gull = mund han gjeng at Eke = gen aa blæs, Meg ly = ster in = tje No = mun at vin = na.
Signe = li = ta sel = ler saa mang ei Waar,
græ = ter du for du hev Unger = svein fest?

Eg græt in = tje for eg hev Unger = svein fest.
at de ska rot = na i Ben = dings Na.
Saa ska in = tje Nyl = kjen deg ta = ka i Fang.

No. 41. Jerun Jøklekaapa.

Endal i øvre Ekelemarken.

Con moto.

Soli.

(Aa) De va' aar = le um Morgenen (aa) So = li rjo = ar i Svalar, upp stend un = ge
 (Aa) Høyr du de kjær Sy = steri mi! fleire vi' eg in = tje nevne, eg vi' meg ti
 (Aa) Vi' du deg ti Gaut-land i Ar, du au = tar meg in = tje de Mein, du lat in = tje

Saa stu = va dei ut den lange ramme Ro = na, som lengst-om ha' le = gji paa Lunne, daa dei kom paa
 Aa dae va Jo = run Jo = fle = taa = paa ho stul = ra sta = te ne, men Si = gur aa

Kor.

Her = re = dag mæ si Sy = ster aa ta = la, 3 Dag ly = ster un = ge Her-re-dag ut = ri = e.
 Gautland i Ar min Faers Dauben aa hev = ne.
 hei = me ve = ra han snar = pe Si = gurd Svein,

Gaut-lands-sjo-ren daa gjiff den Ro = na sun = de,
 Her = re = dag dei sætt' o paa Ha = ve ne,

No. 42. Alf van Jern.

Endal i øvre Ekelemarken.

Allegretto.

Soli.

Det-te var Alf van Jern han gif fer Kongen ind; og vil du laa = ne mig af di = ne Mænd min
 Jeg vil dig laane af mine Mænd, og selv vil jeg dig følge. Be-der du Vi-drif Ber-land = sen, saa

Kor.

Fa-ders Død at hev = ne! Det kla-ger den Svend, som fan-gen lig = ger paa He = den.
 fremmer du din Vil = lie. Men han bæ = rer Guld og Au-mær paa sin Haand.

No. 43. Greve Guncelin.

Bygland i Sætersdalen.

Moderato.

Soli.

mf

Det var Gre-ve Herr Gun-ce-lin, han ta = ler til Mo = der sin: Jeg vil ri = de mig
 Vil du ri = de dig op paa Land, og si = ger du mig saa: Da skal jeg gi = ve dig
 Da skal jeg gi = ve dig Hest saa god, som man kal = der Karl hin graa: Al = drig tør du spente

op paa Land og fri = ste Manddem min. Vel op for = re Dag, vi kom = mer vel o = ver den He = de.
 Hest saa god, som man kal = der Karl hin graa.
 Sper om Fed, ei hel = ler drage Hjelms paa.

No. 44. Stev.

Bygland i Sætersdalen.

Moderato parlando.

mf

Ala min = lis = le Gut, doe æ deg eg mei = ni, eg ha vilt ta = la mæ deg a =

lei = ni, eg ha vilt ta = la mæ deg eit Ord, for du veit at Mei = nin = ga mi æ ged.

No. 45. Palle Buandson.

Bygland i Sætersdalen.

Moderato.

Soli *p*

Mar = le om ei Mor = gaa = stund, daa Per = tjen han spe = la u = ti En = gji, aa upp reis Pal = le
 Han vika til Bispen, sin Mor = bror, han ha' in = gen skyl = da = re Fren = de, han gav en saa
 Eg vender no infje att = ende i Dag før eg he = ve vun = ni de Liv da fallar dei ingjen Hof =

For.

Bu = and = son, aa saa klær han seg sy = re si Sen = gji. U = ti Ridbr = Dy.
 godt eit Kaa, han sa' en lille at = = te ven = de.
 dren = gjen vera saa ræd = dast fe laa = = ta Liv.

No. 46. Stev.

Bygland i Sætersdalen.

And. con moto.

mf

De he me tenkt aa de he me ta = la, hva ser du grei = ar ell lau = se Ra = rar; dei lau = se

Ra = ran kan Gjen = tun saa, som Ga = re = frus = lan lyt gaa i = fraa. frus = lan lyt gaa i = fraa.

No. 47. Jutul Doura.

Allegretto.

Valle i Søtersdalen.

Med Haand i Barm og un = der et Fjeld laa Ju = tul Dov = re den gam = le. I
Op Di = et han slog og strøg sit Stjæg: „Hvad nu? Hvad er her paa Fær = de? Hvem
Paa ny han slumred og drøm = men = de laa. Ei endnu den Larm gif o = ver. „Nei,

Søv = ne hør = te han Smeld paa Smeld, saa det i Fjel = det mon ram = le.
banker paa Dov = res Stu = e = væg? Hvem ruffer i hans Ho = ved = gjær = de.
sagde den Gam = le, „jeg vi = se maa, at Dovre ei læn = ger so = ver.“

Frimann.

No. 48. Heimo og Nykkjen.

Moderato.

Mo i sore Ebdemarken.

1. Hei = mo tvo, dæ saang i Lund, mæ Min = ni, dæ hør = de Nyk = kjen den He = jing = hund; To
3. Nyk = kjen tala til Sty = ringsmann, du styre mit Skip paa fri = ste Land;
5. Eg vil meg paa kiste Land gaa, den ve = ne Som = fru = ga vil eg faa.

No = syr sø = ve der = in = ne. 2. Hei = mo tvo, dæ saang i Li, mæ Min = ni, dæ
4. Gott vil du paa kiste Land gie = ra du

hør = de Nyl = tjen, paa Ha = ve stri; To No = syr sø = ve der = in = ne. D. C.
 kan 'tje an-ten syn = gie hell le = sa;

No. 49. Olaf.

Allegretto.

No i øvre Ebelmarken.

Han D = laf han ri = e i Ot = te, han ljo = san Da = gen tot = te; Mæ
 Han D = laf han rei i = vi No = e, han vil til sit Bryl = laup bjo = e;
 Han D = laf han rei seg Nerd iwi Dy, saa rei han inn i den Elve = leit.

Dand-sen gieng saa let ut i = gjen = nem Lun = den.
 Lun = den, saa let ut i = gjen = nem Lun = den.

No. 50. Dabor Ange.

Andante.

No i øvre Ebelmarken.

1. Ha = bor un = ge og Si = var Kon = ge dei yp = pa = de seg ein Riv alt um den stol = te
 4. Drøynde du um stolt Sig = ne = lill, ho er so væn ei Møy: aa høy = re du, Ha = bor

Kor.
mf

Sig = ne = lill; ho var daa so vønt eit Div. Kvatt hel = der, um de vin = ner meg el = der
Ko = nungs = son; for hen = ne skal du døy.

pp **Fine.**

ei = so vøen ei, kvatt hel = der um de vin = ner meg el = der ei so vøen ei.

Soli.

2. Ga = bor vak = nar um mid = ja Raatt, for = te = ler han sin Draum; aa vak = nad var hans kjæ = re Mo = der, ho
3. Eg tykte eg var i Him = me = ri = ke, det var so fa = ger ein Dy; eg hadde stolt Signe = lill i min Arm, me

Kor.
mf

gav paa Dr = di Gaum. Kvatt hel = der, um de vin = ner meg el = der ei so vøen ei.
fall i = gje = nom Sty."

